

Fővárosi Ítéltábla
8.Pk.50.054/2019/2.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hatlaczki Gyula ügyvéd (....) által képviselt dr. F. Z. (....) kérelmezőnek a Pest Megyei Területi Választási Bizottság (1052 Budapest, Városház utca 7.) 2019. október 11. napján meghozott 190/2019. (X.11.) számú TVB határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán indult nemperes eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Területi Választási Bizottság 190/2019. (X.11.) számú TVB határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

K. L. szentmártonkátai független polgármesterjelölt kifogást terjesztett elő a dr. F. Z. polgármester (a továbbiakban: kérelmező) által postaládájába eljuttatott szórólappal kapcsolatosan, azt állítva, hogy a pozícióját felhasználva, a formai követelményeknek eleget nem tevő szórólapon az egyik jelölt támogatására hívja fel a választókat, míg a három másik jelöltet negatív színben tünteti fel.

A Szentmártonkátai Helyi Választási Bizottság (HVB) 52/2019. (X.08.) számú határozatával a kifogásnak helyt adott, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 218. § (2) bekezdés a) pontja alapján a jogszabálysértés tényét megállapította, és a b) pont alapján a kérelmezőt a további jogszabálysértéstől eltiltotta. Indokolása szerint dr. F. Z. jelenlegi polgármester kiadványával megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség követelményét, figyelemmel az Alkotmánybíróság 3154/2018. (V.11.) AB határozatára is. Emellett nem tett eleget a Ve. 144. § (2) bekezdésének, mert nem tüntette fel az általa kiadott szórólapon a kiadó nevét, székhelyét és a kiadásért felelős személyét.

A határozattal szemben, annak megsemmisítését kérve a kérelmező élt fellebbezéssel. Álláspontja szerint a HVB határozatával megsértette az Alaptörvény IX. cikkében deklarált szabad véleménynyilvánításhoz való emberi jogát és döntését az Alkotmánybíróság 3154/2018. (V.11.) AB határozatának egy szűk részére alapozva hozta meg, azonban nem vette figyelembe a határozat teljes tartalmát, továbbá nem megfelelően mérlegelte a körülményeket.

A Pest Megyei Területi Választási Bizottság (TVB) a 2019. október 11. napján meghozott 190/2019. (X.11.) TVB határozatával a fellebbezést a Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A fellebbezést azért nem találta érdemi vizsgálatra alkalmasnak, mert nem tartalmazza a Ve. 223. § (3) bekezdésében foglalt alapját, azt, hogy a megtámadott határozat mely választási jogszabályt sért, vagy mérlegelési jogkörben hozott helytelen döntésére vonatkozó jogszabályi hely megjelölést, illetve indokolást. Kifejtette, miszerint az Alkotmánybíróság több ízben hivatkozott rá, hogy a választási ügyben figyelemmel kell lenni az Alaptörvény rendelkezéseire, ugyanakkor megerősítette, hogy a választási jogvitát eldöntő szervek a választásra irányadó jogszabály, a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértését vizsgálják. Az Alaptörvény kérelmező által felhívott rendelkezése nem tartozik ezek közé.

A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmében a HVB és TVB határozatának a megváltoztatását és a kifogás elutasítását kérte. Előadta, hogy a HVB döntését a Ve. 223. § (3) bekezdése alapján, a 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a választás tisztaságának megóvása, továbbá e) pontja szerint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás szabályainak megsértése okán fellebbezte meg, és ezen jogsértések alapján hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkében foglalt szabad véleménynyilvánításhoz való emberi jogára, az ezt alátámasztó 3154/2018. (V. 11.) AB határozatra. Emellett a Ve. 223. § (3) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezésben azt is sérelmezte, hogy a választási bizottság mérlegelési jogkörében hozott döntést a terhére. Hangsúlyozta, hogy a szórólapot magánszemélyként írta és terjesztette, hivatali pozícióját nem használta fel. Hivatkozott a Ve. 43. §-ára, amelyből következően a HVB-nak a bizonyítékokat összességében kellett volna mérlegelnie és a mérlegelés eredményeként az AB határozat alapján nem lehetett volna korlátozni a véleménynyilvánítási szabadságát.

A bírósági felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmében érvelt azzal, hogy fellebbezését a Ve. 223. § (3) bekezdése alapján a 2. § (1) bekezdés a) és e) pontja pontjaiban foglalt választási eljárási alapelvek sérelmére, valamint a Ve. 223. § (3) bekezdés b) pontja szerint a területi választási bizottság mérlegelési jogkörének helytelen gyakorlására alapította. Ilyen jogszabályi hivatkozások azonban a fellebbezésében nem szerepeltek. A kérelmező az Alaptörvény IX. cikkét hívta fel és az abban biztosított véleménynyilvánítás szabadságához fűződő jogának sérelmét állította, további jogszabályhelyre nem hivatkozott.

A Ve. 223. § (3) bekezdés a) és b) pontjai értelmében fellebbezést és bírósági felülvizsgálati kérelmet lehet benyújtani jogszabálysértésre hivatkozással, illetve a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen.

A 224. § (3) bekezdés a) pontja folytán a fellebbezésnek tartalmaznia kell a kérelem 223. § bekezdés (3) bekezdése szerinti alapját.

Helyesen állapította meg a TVB, hogy a kérelmező fellebbezése nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek. Az idézett törvényhelyekből egyértelmű, hogy nem elégséges azt előadni, hogy a fellebbező mely jogának vagy jogoknak a sérelmét állítja, hanem beazonosítható módon és konkrétan meg kell jelölni, hogy milyen jogsértést kifogásol. Ez nyilvánvalóan csak a jogszabályhely pontos felhívásával határozható meg (Kúria Kvk.III.37.259/2014/2., Kvk.III.37.258/2014/2., Kvk.II.37.323/2014/2., Kvk.37.257/2014/2.). Helytálló volt ezért a TVB fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasító döntése.

A fellebbezés hiányai a felülvizsgálati eljárásban nem pótolhatók (Kúria Kvk.II.37.271/2014/2., Kvk.II.37.325/2014/3.), ezért a bírósági felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértéseket az ítéltábla érdemben nem vizsgálhatta. A Ve. a kifogás, a fellebbezés és a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet egymástól eltérő jogintézményként kezeli, egymással nem helyettesíthetők, eltérő események, aktusok jogsértéseit kell bennük megjeleníteni (Kvk.I.37.221/2015/3.). Ezért az ítéltábla a felülvizsgálati kérelem folytán indult választási ügyben a másodfokú választási határozat jogszabályoknak való megfelelését vizsgálta, és azt bírálta felül, hogy a TVB az előterjesztett fellebbezés keretein belül hozta-e meg döntését. A kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmét a Ve. 223. § (3) bekezdés b) pontjának megsértésére is alapozta, azonban ez a rendelkezés a jelen eljárásban felülbírált határozatban alkalmazásra nem került, mivel a TVB a támadott, a kérelmező fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasító határozatát nem mérlegelési jogkörében hozta, ezért annak megsértésére sem kerülhetett sor.

A kifejtettek értelmében az TVB döntése helyes volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján helybenhagyta.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a kérelmező viseli.

Az Ítéltábla határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. október 17.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző